

Sygn. akt VIII U 2652/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Trafisz

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016 roku w Lublinie

sprawy B. J.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

na skutek odwołania B. J.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 17 marca 2016 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala B. J. prawo do okresowej renty rolniczej począwszy od dnia 10 grudnia 2015 roku do dnia 30 czerwca 2019 roku.

Sygn. akt VIII U 2652/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 marca 2016 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu B. J. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, wskazując iż zgodnie z treścią art. 21 Ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2013.1403 j.t.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, zaś jak wynika z orzeczenia Komisji lekarskiej KRUS ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym /decyzja - k. 62 akt rentowych KRUS/.

B. J., w ustawowym terminie wniósł odwołanie od powyższej decyzji, kwestionując ustalenia w zakresie przyjętego przez rolniczy organ rentowy braku niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym / k. 2 a.s./.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o oddalenie odwołania, przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 3).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. J., urodzony w dniu (...), pracował we własnym gospodarstwie rolnym i podlegał z tego tytułu ubezpieczeniu rolniczemu jako rolnik od 1 stycznia 1985 roku do dnia złożenia wniosku (k. 5 – 8) za okres 180 dni od 16 sierpnia 2015 roku do 12 listopada 2015 roku ubezpieczonemu wypłacono zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy.

B. J. w dniu 10 grudnia 2014 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do renty rolniczej /k. 1 akt rentowych ZUS/.

Lekarz rzeczoznawca KRUS orzeczeniem z dnia 15 stycznia 2016 roku orzekł, iż B. J., jest trwale całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym /orzeczenie k. 41 akt rentowych KRUS/.

W wyniku wniesionego zarzutu wadliwości Komisja Lekarska KRUS orzeczeniem z dnia 8 marca 2016 roku orzekła, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym /k. 61 akt rentowych KRUS /.

W opinii z dnia 28 czerwca 2016 roku oraz opiniach uzupełniających biegli psychiatra, psycholog i neurolog rozpoznali u B. J.:(...) (...). (...)powodując całkowitą niezdolność co pracy w gospodarstwie rolnym (k. 13 – 14, 27 i 32 a.s.).

Bacząc na powyższe, Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Okoliczności stanu faktycznego niniejszej sprawy ustalone zostały na podstawie dokumentów, w tym także dokumentacji medycznej, zawartych w aktach rentowych ubezpieczonego B. J. przy czym ich prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Spór między stronami koncentrował się natomiast wokół okoliczności czy stan zdrowia ubezpieczonego sprowadza całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

Ustalenia co do stanu zdrowia ubezpieczonego i jego konsekwencji w zakresie zdolności do pracy w gospodarstwie rolnym lub też jej braku, jako wymagające wiadomości specjalnych z zakresu medycyny, poczynione zostały na podstawie opinii zespołu biegłych psychiatry, neurologa i psychologa.

W ocenie Sądu dowód ten w pełni zasługuje na obdarzenie przymiotem wiarygodności.

Wskazać bowiem należy, iż opinia zespołu biegłych jest pełna i szczegółowa, zawiera wyjaśnienie przez biegłych specjalistycznych zagadnień związanych z dolegliwościami ubezpieczonego i ich wpływem na funkcjonowanie ubezpieczonego. Opinia zawiera także analizę w świetle danych zgromadzonych przez biegłych w czasie badania wnioskodawcy w korelacji z zapisami dokumentacji medycznej, co z kolei znajduje logiczną konkluzję w wyczerpująco uzasadnionych przez biegłych wnioskach opinii co do stanu zdrowia ubezpieczonego i będącej jego pochodną istniejącej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Podkreślić przy tym należy, iż wnioski opinii zespołu biegłych co do stanu zdrowia ubezpieczonego i wywiedzionej z nich oceny co do dalszej niezdolności do pracy nie były kwestionowane przez pozwany organ rentowy /k. 40v a.s./.

Tym samym, na podstawie powyższych dowodów, zasadne jest uznanie odwołania wnioskodawcy od decyzji Prezesa KRUS z dnia 17 maja 2016 roku za uzasadnione.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2013.1403 j.t. ze zm.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, który w przypadku wnioskodawcy wynosi 5 lat;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, iż wnioskodawca legitymuje się wymaganym okresem ubezpieczenia, niezdolność do pracy powstała w okresie uprawniającym do świadczenia a nadto jest on całkowicie niezdolny do takiej pracy.

Tym samym, zasadne jest przyjęcie, iż B. J. spełnia wszystkie warunki wskazane w treści art. 21 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2013.1403 j.t. ze zm.).

Wskazując na powyższe, zasadne jest uwzględnienie odwołania wniesionego przez B. J. co pociąga za sobą konieczność zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 10 grudnia 2015 roku do dnia 30 czerwca 2019 roku.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

DDW/sj